Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus

Vanmorgen staat de tekst uit Jesaja 43 centraal maar de andere lezingen uit de brief aan de Hebreeën en uit het Mattheus evangelie komen ook aan bod.
(Dia 1) Als thema van deze preek is heb ik gekozen voor:
'God baant de weg — Hij nodigt ons uit om mee te bewegen op Zijn weg'

Want vaak kunnen we geneigd zijn om God te vragen om onze plannen te zegenen…
maar wat als Hij ons juist uitnodigt om mee te bewegen op Zijn weg? Een weg die in onze ogen misschien onmogelijk lijkt…?
Het is niet voor niets dat ik heb gekozen voor een Schriftgedeelte uit Jesaja 43.
In dit gedeelte worden we meegenomen naar de geschiedenis van het volk Israël.
Het volk leeft in ballingschap, hun beloofde stad Jeruzalem is vernietigd en in genomen door het Babylonische rijk. Daarbij is een groot deel van het volk meegevoerd naar Babel en moet daar als slaaf werken. Dus opnieuw leeft het volk Israël in gevangenschap, in angst en onzekerheid, hun situatie lijkt uitzichtloos……..om moedeloos van te worden. Waar doen ze het voor?

Toch is er één belangrijk verschil met hun eerdere gevangenschap in Egypte: deze ballingschap is door eigen toedoen ontstaan. Het volk was en bleef ongehoorzaam aan God. Ondanks de waarschuwingen die Hij gaf – om zich aan Zijn geboden te houden en alleen Hem te dienen – zochten zij hun houvast bij andere goden.
God verlangde een ommekeer van Zijn volk, het volk dat Hij zelf had gevormd en uitgekozen. Want juist zij moesten anders zijn, een voorbeeld voor de volken om hen heen. Maar die bekering bleef uit. Daarom trok God Zijn beschermende hand terug en werd Israël aangevallen door de omringende volken.

Misschien dacht het volk Israël wel terug aan vroeger: aan de tijd van Egypte, toen God ingreep om hen te bevrijden en het Egyptische volk strafte.
Maar tijdens deze ballingschap lijkt het anders: want nu treft het oordeel juist henzelf. Nu lijkt het alsof God hen vergeten is.

Toch is het de Here die de Israëlieten bewust herinnert aan deze bevrijding uit Egypte, we lazen net de woorden van Jesaja (**dia 2**): *"Dit zegt de HEER, die een weg baande door de zee en een pad door machtige wateren, die paarden en wagens liet uitrukken, een heel leger van geweldenaars – daar lagen ze, en ze stonden niet meer op, ze zijn vergaan, als een kwijnende vlam gedoofd."*

Door Jesaja heen, (**dia 3**) herinnert God Zijn volk er niet alleen aan dat **Hij** het is die ze bevrijdt heeft, maar ook dat **Hij** het is die deze redding aangekondigd heeft en zich aan Zijn woord gehouden heeft. Dat Hij trouw is en altijd dezelfde gebleven is.
Het volk mag dan afvallig en ongehoorzaam geweest zijn maar God houdt Zich aan Zijn verbond met dit volk en zal ze niet in de steek laten, Hij zal niet voor altijd boos blijven en hen straffen.

Door Jesaja heen spreekt de Heer Zijn volk dan ook bemoedigend toe, in **(Dia 4**) Jesaja 41 kunnen we lezen: *"Wees niet bang, want Ik ben bij je, vrees niet, want Ik ben je God. Ik zal je sterken, Ik zal je helpen, je steunen met mijn bevrijdende rechterhand."* (Jesaja 41:10)
En even verderop in datzelfde hoofdstuk **(dia 5)**: *"Ik laat op kale heuvels rivieren ontspringen en bronnen in de valleien. De woestijn maak Ik tot een waterplas, dor gebied tot een bronrijke streek. Ik plant in de woestijn ceder en acacia, mirte en olijfwilg, en Ik laat in de wildernis Den, Sneeuwbal en Cipres opschieten. Dan zullen zij zien en beseffen, begrijpen en erkennen dat de hand van de HEER dit heeft verricht, dat de Heilige van Israël dit alles schiep."* (Jesaja 41:18-20)

Het is God zelf die alles in Zijn hand heeft (**dia 6**), Hijzelf die de duur bepaald van Zijn straf en boosheid. Het is God die voor uitkomst zorgt die dingen voor elkaar krijgt waarvan de Israëlieten, en ook wij zouden denken, dat is niet mogelijk. En God verricht dit soort wonderen zodat het volk maar ook zodat wij *zien en beseffen*, *begrijpen en erkennen* dat de Heilige van Israël dit alles schiep! Dat Hij de Maker is van alles…

Want daarnaast klinken in het boek Jesaja keer op keer de woorden: **(dia 7)** *"Ik, Ik ben de HEER, er is geen ander, en buiten Mij is er geen god."*

Wanneer je het hele boek van Jesaja doorleest, zie je dat God steeds weer benadrukt dat andere goden niets zijn —levenloos, ze zijn zonder kracht,

zonder stem, zonder beweging: ze kunnen niets doen, niets veranderen, niets tot stand brengen. Maar Hijzelf is de enige die alles heeft geschapen. Hij heeft de mens gevormd in de moederschoot. **(Dia 7.1)** Niets is voor Hem verborgen. Hij is de eerste en de laatste.

En Hij belooft Zijn volk dat Hij **(dia 7.2)** hen zal helpen en redden — ze hoeven niet bang te zijn.
En eigenlijk mogen wij daar vandaag ook al iets van meenemen.
Diezelfde God is niet veranderd. **(dia 7.3**) Ook wij hoeven niet bang te zijn of ons zorgen te maken wat de toekomst brengen zal, want Hij is nog steeds Degene die alles in handen heeft en voor Zijn mensen zorgt.

Maar dan zegt God, wat mij betreft, iets opvallends:
In vers 18 lazen we: (**dia 8**) *"Blijf niet staan bij wat eertijds is gebeurd, denk niet terug aan het verleden."*

Het was toch God die hen dit in herinnering bracht? Met welke reden zou Hij dit gedaan hebben, wanneer ze er juist niet bij moeten blijven stilstaan?

Het antwoord klinkt eigenlijk al door in vers 19 van ons Schriftgedeelte: (**dia 9**) *"Zie: Ik ga iets nieuws verrichten, nu ontkiemt het – heb je het nog niet gemerkt? Ik baan een weg door de woestijn, maak rivieren in de wildernis."*

Blijf dus niet hangen in de herinnering, zegt God, (**dia 10**) blijf niet hangen bij wat er ooit is gebeurd of bij wat God toen heeft gedaan… doe dat niet, want Hij is namelijk bezig met iets nieuws.
Beperk je denken niet.
Beperk God niet tot het beeld dat je tot nu toe van Hem hebt gevormd. Laat wat je al kent, of wat je eerder van Hem hebt gezien, niet de grens worden van wat je nog van Hem verwacht.
Kijk naar wat Hij nú aan het doen is — en naar wat Hij nog gaat doen.

Want wat God toen deed — een weg maken door de zee — kan Hij ook nu doen. **(Dia 11)**
De God die een weg door de zee maakte, is namelijk ook in staat een rivier te laten stromen door de woestijn. **(Dia 11.1)**
Juist daar waar alles droog en uitzichtloos lijkt, kan Hij nieuw leven laten ontstaan. Ook in een kleiner wordende gemeente kan God nieuw leven geven, nieuwe dingen laten ontstaan.

Als we kijken naar het volk Israël, is het goed om je te beseffen dat ze niet zichzelf hebben gered. Ze hebben niet voor zichzelf een uitweg gevonden, integendeel.
Ze waren koppig, soms blind en vaak ondankbaar.

En toch…Toch dacht God aan hen. **(Dia 12**)
Hij zelf gaf redding.
Want God baant de weg.
Het is God die leven schenkt.
Het is God die werkt.
Het is God die harten veranderd.
Het is God die hoop en toekomst geeft.

En Gods grootste uitkomst, **(Dia 13)** Zijn grootste redding, lag niet alleen in het moment dat Hij een weg door de zee baande.
En ook niet alleen in de weg die Hij maakte door de woestijn…
Die weg waar Jesaja over spreekt, blijkt uiteindelijk verder te gaan dan Israël ooit had gedacht.
(Dia 13.1) Gods uitkomst kwam in een Persoon.
Die weg… kreeg een naam: **(Dia 13.2)** want in Jezus Christus is die weg werkelijkheid geworden.

Johannes de Doper kondigde onze beloofde Redder al aan met de gesproken woorden uit Jesaja **(Dia 13.3)**: "*Een stem roept in de woestijn: 'Maak de weg van de Heer gereed, maak recht zijn paden! Iedere kloof zal worden gedicht, elke berg en heuvel geslecht, kromme wegen recht gemaakt, hobbelige wegen geëffend; en al wat leeft zal zien hoe God redding brengt.'*"
(Dia 14) Want die weg is niet door mensen gemaakt, maar door God Zelf,
Het is Zijn reddingsplan.

Jezus is die weg, door God gebaand —dwars door zonde, dwars door alles wat ons van God scheidde dáár heeft God een uitweg gegeven, zelfs door de dood heen. **(Dia 14.1**) De weg die verlossing brengt, de weg die tot eeuwig leven leidt. We hoorden net al deze woorden uit de Hebreeën brief: *"Hij (Jezus) heeft voor ons met Zijn lichaam, door het voorhangsel heen, een nieuwe levende weg gebaand!"*

Want waar wij vastlopen… waar wij onze eigen weg gaan… waar wij misschien te klein over God denken, of ongehoorzaam zijn, daar ontstaat

afstand tussen ons en God. En die afstand kunnen wij zelf niet overbruggen. Net zoals Israël zichzelf niet kon redden, kunnen wij dat ook niet.

Daarom gaf God ons Zijn eniggeboren Zoon. Jezus kwam niet alleen om ons voor te leven hoe we moeten leven… Maar Jezus kwam om de weg vrij te maken, om ons vrij te kopen, door onze schuld te dragen. Door te sterven aan het kruis.
Zo heeft Hij de weg naar de Vader geopend.
Door Jezus zijn wij een nieuwe schepping geworden. Zoals Paulus het zo mooi verwoord in zijn tweede brief aan de Korintiërs: (**Dia 15**) *"Daarom ook is iemand die één met Christus is, een nieuwe schepping. Het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen. Dit alles is het werk van God. Hij heeft ons door Christus met zich verzoend en ons de taak gegeven dat bekend te maken."* (2 kor 5:17-18)

En in dat reddingsplan en in de opdracht om dat goede nieuws bekend te maken laat God ons niet alleen, Hij heeft Zijn Geest aan ons gegeven.
(**Dia 16**)
Het is de Geest die ons in beweging zet.
Het is de Geest die ons laat getuigen.
Het is de Geest die ons leert vertrouwen.
Het is de Geest die ons hart gericht laat zijn op God.
Het is de Geest die ons kracht geeft.
Het is de Geest die ons verandert.
(**Dia 17**)
Wij mogen stappen zetten…omdat Hij de weg baant.
Wij mogen getuigen… omdat Hij ons woorden geeft.
Wij mogen vertrouwen… omdat Hij alles overziet
Wij mogen Hem volgen…omdat Hij leidt.
Wij mogen volhouden… omdat Hij ons draagt.
Wij mogen liefhebben… omdat Hij ons eerst liefhad.

En misschien denk je nu, wat fijn dan hoef ik dus niks te doen… want God doet alles…
Maar juist in al deze dingen ligt er een vraag aan ons. (**Dia 18**)
Willen wij, wil jij, beschikbaar zijn, voor Zijn werk in en door ons heen?
Of blijven we vasthouden aan onze eigen plannen en ideeën, in plaats van ons open te stellen voor Gods weg —Zijn weg in ons leven en in onze gemeente?

Houden wij vast aan onze eigen idealen….(**Dia 18.1**) Of durven wij los te laten… en ons toe te vertrouwen aan wat God aan het doen is?
Ook als we de uitkomst nog niet zien, ook als het langer duurt dan wij zouden willen?

Want uiteindelijk hoeven wij dit niet zelf te op te lossen:
(**Dia 19**)
Want wij kunnen mensen harten niet veranderen – dat is Zijn werk
Wij bouwen de kerk niet… Het is Zijn kerk.
(**Dia 19.1**)
Maar… wij mogen ons wel laten gebruiken.
Wij kunnen wel het goede nieuws vertellen, we kunnen delen over Gods krachtige daden…
We kunnen wel meehelpen aan activiteiten die meewerken aan het delen van het goede nieuws.
We kunnen meewerken, ons inzetten, ons beschikbaar stellen hier in de gemeente en hier in de stad Schiedam.

Wij kunnen onze tijd geven aan wat er écht toe doet: (**Dia 19.2**)
iedereen vertellen over God, en de liefde van Jezus zichtbaar maken.
We kunnen bidden voor onze ongelovige naasten zodat ze Hem leren kennen

Dus ook als je moe bent, of twijfelt… of niet weet hoe het verder moet…
weet dan: God is nog niet klaar. Hij is aan het werk — ook in jou, ook in deze gemeente. (**Dia 20)**
Want wij hoeven de weg niet te maken — God baant hem.
In Jezus is die weg zelfs zichtbaar geworden,
En door Zijn Geest nodigt Hij ons uit om daarin mee te bewegen.

Dus laten we niet alleen bidden of Hij onze plannen wil zegenen…
maar luisteren naar Zijn uitnodiging en meegaan in de weg die Hij al voor ons heeft geopend. God zegt: (**dia 21**) “Zie, Ik ga iets nieuws doen… merk je het niet?”

En misschien is dat wel de vraag van vandaag: herkennen we het
als God iets nieuws doet, en bewegen we dan mee met wat Hij aan het doen is?

Amen.